

tallets Forslag i det Hele, og man var heller ikke forberedt; thi man kunde ikke forud vide, at det vilde være bleven stillet saaledes. Nu komme vi da ved den 3die Behandling til den Discussion, som vi skulde have haft ved den 1ste Behandling. En saadan Sag bør man altid forfaste; thi man er altid vis paa, at en saadan Behandling ikke kan føre til noget heldigt Resultat. Alle Grunde tale derfor for, at man forkaster denne Lov, som den foreligger i sin Heelhed, og det er det, jeg paa det Indstændigste skal raade til. Man har aldrig seet en Coloniebestyrelse af den Bestaaelse, som her er foreslaaet, undtagen tilnærmelsesviis med Hensyn til nogle portugisiske Colonier, og der har den haft de meest forbærvelige Følger, og dog, maa man betænke, at der i Portugal ikke fandt en saadan forfatningsmæssig Deling Sted hjemme, som hos os. Man gjorde kun en tilsvarende Deling med Hensyn til Coloniernes Anliggender; men jeg skal ikke gaae videre i Detail hermed. Jeg kunde anføre meget besynderlige Exempler, som jeg personlig har seet i Goa; men jeg skal ikke opholde mig derved. Dette er det eneste Exempel, man har paa Noget, der ligner det her foreslaaede, og dette er et Exempel fra den allerfletteste Colonialforvaltning, der kan siges at have eksisteret.

Indenrigsministeren: Jeg maa tillade mig at forudskikke den Bemærkning, at dette hele Lovforslag gaaer ud fra den Anskuelse, som har fundet Bifald og Understøttelse i dette Thing, den nemlig, at Thinget ikke vil give Slip paa Rigsdagens Raadighed over de vestindiske indre Anliggender, dette forstaaet i samme Udstrækning, som de særlige Anliggender forstaaes for Kongeriget. Naar man gaaer ud herfra og fastholder denne Anskuelse, som er ganske modsat den sidste Talers, saa mener jeg, at fra Rigsdagens Standpunkt kan intet bedre Forslag gøres til Ordningen end det, som nu foreligger, og da det endelige Resultat af Forslaget bliver, at i finantiel Henseende Forholdene blive usforandrede, forsaavidt Kongeriget hverken kommer til at tage nogen Deel i Betalingerne for eller tilskyde Noget til Colonierne, saa forekommer

det mig ogsaa, at der kan være Grund til, at der fra den anden Repræsentations Side vises en Imødekommen mod denne Rigsdagens Anskuelse om de vestindiske Forhold, saa at Sagen bliver afgjort, saaledes som her er foreslaaet, og jeg troer, at Regjeringen kan overlade til Repræsentationerne at komme overeens om denne Afgjørelse; saaledes seer jeg nu Sagen stille sig, og der er herefter ingen Anledning til at gaae ind paa den sidste ærede Talers Foredrag fra Thingets Side. Naar det er yttret mod Lovens Fremme og Oversendelse til Landstinget, at man vilde stille sig langt heldigere, naar man intet Lovforslag vedtog, thi da maatte, som man siger, Regjeringen komme hertil med Forslaget til Vestindiens særlige Finantsudgifter, saa troer jeg, at man let kan bedrage sig. Regjeringen har nemlig vel udtalt, at, naar en Adskillelse skulde finde Sted i Henseende til finantielle Sager mellem særlige og fælles, saa maatte dette skee saa og saaledes, men Regjeringen har ingenlunde, naar denne Sag ganske falder bort, opgivet den modsatte Anskuelse, som gik ud paa, at de finantielle Sager nu engang ere samlede for Colonierne til et Colonialbudget og dette henført til Heelstatsbudgettet, navnlig opført under denne Form i tidligere Finantslove, ligesom Sagens Natur ogsaa afgiver Grunde for at fastholde eet samlet Colonialbudget. Derefter kunde det vel være, at, medens Regjeringen paa den ene Side maatte komme hertil med alle Love om de indre Anliggender, som ikke ere blot finantielle, disse sidste vilde blive at behandle af den anden Repræsentation, navnlig Rigstraadet. Det samlede Ministerium kunde vel komme til at antage, at hele Colonialbudgettet ei hørte under Rigsdagen. Disse vanskelige Spørgsmaal, om hvis endelige Udsald jeg Intet kan sige, søger man nu at undgaae ved et Forslag fra Folkethingets Side, som ikke væsentligt forandrer de bestaaende Forhold, men som opretholder Folkethingets med megen Kraft forsøgte Anskuelse, at altsærligt Finantiel i Colonialbudgettet hører under Rigsdagen. Jeg kan altsaa ikke skjønne, at man fra Thingets Standpunkt, fra det Standpunkt, som det har at iagttage for at komme ud af de Forhold, som ikke ere blevne